

ஊர் இலட்சியத் தாயின் ஆவல்!

ஊர் இலட்சியத் தாயின் ஆவல்!

அனஸ் இபன் மாலிக் ரளியல் லாஹு அன் ஹு அவர்கள் அறிவிக் கின்றார்கள் :

ஹாரிஸா பின் சூராகா ரளியல் லாஹு அன் ஹு அவர்களின் தாயரான உம்மு ருபய்யிஉ பின் பராஉ ரளியல் லாஹு அன் ஹா அவர்கள் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ் வின் தபுதரே! ஹாரிஸாவைப் பற்றி எனக்கு நீங்கள் கஹ் மாட்டீர்களா? அவர் பத்ருப் போரன்று கொல்லப்பட்டிருந்தார். எங்கிருந்தோ வந்த அம்பு ஒன்று அவர் மீது தாக்கியிருந்தது. அவர் சுவர்க்கத்தில் இருந்தால் நான் பொறுமையைக் கைக் கொள்வனே. அவர் வறையெடுத்த (துன்ப) நிலையிலாவது இருந்தால் அவருக்காக நான் கடும்பயாக அழுவனே" என்று கஹினார்கள். (இதனைக் கேட்ட) நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள், ஹாரிஸாவின் தாயே! சுவர்க்கத்தில் பல்வறோ (படித்தரங்களாகக் கொண்ட) சுவனச் சலாகைகள் உள்ளன. உங்கள் மகன் (அவற்றில்) மிக உயர்ந்த 'பிர்தவ்ஸ்' எனும் சுவனச் சலாகையைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்" என்று பதிலளித்தார். (நபுல் : புகாரீ)

ஊர் இலட்சியத் தாயின் ஆவல் இந்த ஹதீஸில் பிரதிபலிக்கிறது. புவிமநேரப்பில் காலபதித்து நின்றாலும் சுவனத் தடேலும், இறத்திருப்தியை பெற்றுக் கொள்ளும் அவாவும் அக்கால தாய்மார்களின் நஞ்சு சங்களில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தன.

பத்ரு யுத்தம் சத்தியத்தை வாழ்வதை யுத்தம். இஸ்லாமிய ஆட்சியின் அபித்தளங்களை ஆட்டங் காணச் செய்து அதனை முழுமையாக வறேறுத்து

விடும்வதற்கான முழுமையான யுத்த முஸ்தீபுகளாடன் இறநிராகரிப்பாளர்கள் பத்ருக்களம் நோக்கி வந்திருந்தனர். எதிர்பாராத விதமாக போராட்டத்தில் கருதிக் கவண்பிய நிலையில் இருந்த அண்ணல் நபிஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் மனித வளத்தையும், பௌதீக வளத்தையும் அங்கசம்பிரணமாகப் பிரயோகித்தார்கள். நபித்தோழர் பெருமக்களில் ஹாரிஸாபின் சூராகா ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும் ஒருவர்.

ஹாரிஸாபின் சூராகா ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள், தான் வீரமரணம் அடைய வணேட்டும் என்று நபிஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடத்தில் பிரார்த்தனை செய்யுமாறு வணேடிக் கொண்டவர். ஹிஜ்ரி 2ம் ஆண்டு நடந்த பத்ருப் போரில் கலந்து கொண்டார். போரின்போது தண்ணீர் அருந்துவதற்காக நீர்த்தொட்டிக் கு அவர் வந்த சமயத்தில் ஹிப்பான் இய்னு அரிகா என்பவர் தலாலவிலிருந்து எய்த அம்பொன்று ஹாரிஸாவின் குரல் வளையைத் தாக்கியதில் அவர் வீரமரணம் அடைந்தார்.

பத்ரு யுத்தம் இஸ்லாத்தினதும், முஸ்லிம்களினதும் இலக்கயும், இருப்பயும் உறுதி செய்தது. இஸ்லாத்திற்கான ராட்சத பங்களிப்பில் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்ட ஹாரிஸாவின் நிலை குறித்து அவர்களது அருமதை தாய் அண்ணலாரிடம் வினவுகிறார்கள். ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்வில் அவன் இறுதி மச்சை விட்ட நிலை அவனது மறுவலக வாழ்வதை தீர்மானிக்கிறது. எனவே தான் அந்தத் தாய், "ஹாரிஸா குறித்துக் கூற மாட்டீர்களா? என்று கவலை குரல் வளையை அடக்க ஏக்கப் பெருமச்சுடன் வினாத் தொடுக்கிறார்கள். "எனது மகன் சுவனத்தில் இருப்பாரென்றால் நான் பெற்றுமயைக்கைக் கொள்வனே" என்ற அந்தத் தாயின் கூற்று அவர்களது இலட்சியவாத வாழ்வை அழகாகச் சித்திரிக்கிறது.

தனது மகன் மரணித்து விட்டதை அவள் ஏற்கனவே அறிந்து கொண்டாள். அதற்காக அவள் கவலைப்படவில்லை. அண்ணலாரை சந்திப்பதற்கு முன்னர் ஒரு நபித்தோழரை சந்தித்து மகனின் மரணச் செய்தியை அறிந்து கொண்டு "அல்லாஹ் அக்பர்" என்று உரக்கக் கூறினார்கள். அவர்களது கவலை எல்லாம் மகனின் மறுவலக வாழ்வு குறித்ததாகவே இருந்தது.

ஏனெனில், மகன் சுவனத்தில் இருந்தால் அவன் சுவனச் சோலையின் சுகந்தத்தைச் சுவாசிப்பனே. பரீன்பகரமான உணவை உட்கொள்வான், பாலாறு, தனோறு போன்றவற்றிலிருந்து அருந்தி மகிழ்வான். வசந்தம் கொழிக்கும் வாலிப்பப் பருவத்தை அனுபவிக் கு முன்னரே உயிர்த்தியாகம் செய்தவன் சுவன வசந்தத்தை என்றும் இளமமை மாறாத நிலையில் வாழ்ந்து அனுபவிப்பான். 'ஹூரூல் ஈன்' எனும் கண்ணழகிகளாடன் கொஞ்சி விளையாட்வான். நோய், மரணம், களைப்பு, சோர்வு, வறுமை, மதுமை எதுவாமே அவனை அணுகப் போவதில்லை. மலேமும் இன்னோரன்ன சுகப்போகங்கள்

அவனதை சூற்றி வளதைத் திருக்கும். அத்தோடும் இறதைரூப்தி அவனது நடுஞ்சத்தை நிறதைத் திருக்கும்.

இந்தக் கனவூ கலநைந்து கவலைப் பாறகைள் துண்டகைக் குழியை அடதைந்து விடக் கட்டாது என்பதற்காகவே அண்ணலாரிடம் அந்தத் தாய் மகனின் இறுதி நிலை துடர்பாக தனது உளக் குமுறலைக் கட்டினார்கள். எந்தக் கண்ணும் பார்த்திராத, எந்தக் காதும் சுவியறேறிராத, எந்தவொரு மனித உள்ளமும் உணர்ந்திராத சுவனத்தலை எனது அபியார்களாக் காக நான் சித்தப்பட்டுத்தியுள்ளனே என்று அல்லாஹ் கற்றுவதாக அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கற்றிய ஹதீஸில் குதீஸ் வரணிக் கும் சுவனத்தலை எனது மகன் வகும்தியாகப் பெற்று விட்டால் நான் பெற்றுமலை சாதிப்பனே. என்னலை எனது மகனின் பிரிவுத்துயர் வாட்டி வதகைக் கப்போவதில்லை என்பதே அந்தத் தாயின் நிலைப்பாடும்.

'அதுவல்லாத (துன்ப) நிலையில் அவர் இருப்பாரென்றால் நான் கடுமையான அழுவனே" என்ற அந்தத் தாயின் கற்றுப் பிள்ளைப் பாசத்தலை அப்படியே கட்டப்பளிக்கிறது. அதுவல்லாத நிலை என்றால் நரகம் தானே! ஜஹனம், ஜஹீம் என்ற வார்த்தைகளைக் கற்று நாழுவில்லை. அந்தத் தாய் நரகத்திற்குரிய பெயர்களைத் தானும் கற்று விரும்பவில்லையென்றால் அவள் எப்படி தனது மகன் நரகத்தின் புகைமண்டலத்தில் இருந்து வரும் நச்சுக் காற்றைச் சுவாசிப்பதை விரும்புவாள்? இதுவே இஸ்லாமியத் தாயின் ஆவல்! தனது மகனின் இறுதி இலக்கலை அவன்கு சரியாக வரித்துக் கட்டாத்த தாயின் இலட்சியவாத வாழ்வு! மகனின் பிரிவால் வாழ்வு கசந்து போக விரகத்தியின் விளிம்புகுச் சனென்று விடாத அஞ்சா நடுஞ்சம் கட்டண்டவீரத்தாயின் தணியாத தாகம்! அவள் உருவாக் கியது சரிசாரி மனிதப் பிண்டத்தலை அல்ல. மாறாக, தீனும் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக் காக சநெநீர் வாரக்கத்துணிந்து விட்டவீரப்பூஷனலை! ஹாரிஸா ரளியல்லாஹு அனஹு அவர்களது தாய் தனது மகனின் மரணத்தலை பெரிழப்பாகக் கருதவில்லை.

பற்றுயுத்த சத்தம் ஓய்ந்தாலும் அந்தத் தாயின் சத்தம் இன்னும் தணியவில்லை! அது ஒரு நொந்து போன உள்ளம். தனது மகனின் இறுதிப் பெறுபறேறலை எதிர்பார்த்து நிற்கும் மாதல் பாடசாலலை! அப்போது அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் அதரங்கள் உதிர்த்த வார்த்தைகள்:

"ஹாரிஸாவின் தாயே! சுவனத்தில் பல்வறே (படித்தரங்கள் கட்டண்ட) சலகைகள் உண்டும். உங்கள் மகன் உரிய பிரதவஸ் என்ற சுவனச் சலகையை தனதாக் கிக் கட்டார" துதர் மொழிகள் அவன்கு ஓத்தடமாய் அமநைதன. அந்த மாதல் தரசித்தி கண்டும் அந்த மாதல் பாடசாலலை அகமகிழ்ந்தது. அவளலை சமாளித்து அனுப்புவதற்காக அவ்விடத்தில் பூனையப்பட்ட ஆறுதல் வார்த்தைகளல்ல அவலை, நஹுதுபில்லாஹி மின் ஹா, அவலை வஹியின் ஹடாக் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்

பெற்றுக் கொண்ட பரூண்மலை. அவற்றில் நபித்தோழர்களுக்கு அசகைக் முடியாத விசுவாசம் இருந்தது. எனவேதான், இளைஞர் பட்டாளம் களம் காணத்தூபித்துக் கொண்டிருந்தது. களம் காணும் ஆசையை, ஆவலை இளம் உள்ளங்களில் அன்னையர் விதைத்தனர்.

இஸ்லாத்தை வாழ வகைக் இளம் உள்ளங்களை அன்று துண்டியவை மாவீரர் தினங்களோ, மாவீரர் துயில் கொள்ளும் இல்லங்களோ அல்லது இனவெறியை வரிக் குவரி கொப்பளிக்கும் கீதங்களோ அல்ல. மாறாக வதேவரிகளும், துர மொழிகளும், தாய்மார்களது அகன்று விரிந்து கிடந்த உள்ளங்களும் களம் நோக்கி அவ்விளைஞர்களை உந்தித் தள்ளி நகர்த்தின.

இலட்சியங்களே இலட்சியமாய் வரித்துக் கொள்ளாத, பெரிய இடத்து சம்பந்தத்திற்காக மாப்பிள்ளையைச் சந்தைப் பொருளாகக் கூம் சராசரி சடவாதச் சிந்தனைப் போக்குள்ள தாய்மார்கள் அல்ல அக்கால தாய்மார். உழைப்பு, உத்தியோகம், சமீக அங்கீகாரம், அந்தஸ்து, பதவிநிலை போன்றவற்றை முதன்மைப் படுத்தி பிள்ளைகளை சடவாதச் சகதியில் மழ்க்கடிகின்ற பெற்றோரை இன்று பரவலாக நாம் அவதானிக்கின்றோம். அன்று சுவனமும், இறத்திருப்தியும் பெற்றோர்களினால் பிள்ளைகளுக்கு முதன்மைப் படுத்தப்படும் வழங்கப்பட்டன. எதிர்காலத்தில் தமது பிள்ளைகள் பெரிய சுகபோகத்துடன் வாழ வணேடும் என்பதற்காக பெற்றோரினால் வழிகாட்டல் வழங்கப்பட்டதாக நாம் அறிய முடியாது. அப்படியான நிலைப்பாடு ஜனரஞ்சகமாக இருந்திருக்காமென்றால் ஹாரிஸாவையும், இஸ்லாமிய வரலாறு சந்தித்திருக்க முடியாது. இஸ்லாமிய புவியில் மலேலோங்கியிருக்கவும் முடியாது.

ரபீ அத்தூர் ரஃயீ என்ற இமாமின் தாயிடம் ஊரவர்கள், 'உங்கள் மகன் கற்பிக்கும் தகயையைப் பெற்றுள்ளார். அவருக்கு ஒரு தொழிலை நீங்கள் செய்து கொடுத்தால் என்ன?' என்று கேட்டனர். அதற்கு அந்தத் தாய், "எனது மகனின் ஈரலக வாழ்வாக்கு இயைந்து வரக் கூடிய ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொடுக்குமாறு நான் அல்லாஹ்வை வணேடுகிறேன்" என்றார்கள்.

இலட்சியவாத தாய்மார்களும், பிள்ளைகளும் காலத்தின் தவேயாக அமைந்து விட்டான். எமது பிள்ளைகளை சுவனப் பிரியர்களாக வளர்ப்பதற்கு எமது இன்றைய நடமுறை வாழ்வையும், சிந்தனையையும், நோக்கையும் போக்கையும் இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறியின் அடிப்படையில் மறுசீரமைக்க வேண்டிய தவேை அதிகரித்து வருகிறது. இது ஒரு காலத்தின் அறகைவல்! நவயுகத்தின் சவால் இலகுவாக நிலைநாட்ட முடியாத சாதனை என்றால் அது மிகையாகாது.

source: http://www.a1realism.com/women/mother_expectation.HTM